

6 Απριλίου: Ημέρα μνήμης της γενοκτονίας του Θρακικού Ελληνισμού

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Η 6η Απριλίου έχει αναγνωρισθεί από τη Βουλή των Ελλήνων ως Ημέρα Μνήμης του Θρακικού Ελληνισμού με το άρθρο 48 του νόμου 4954/22 (ΦΕΚ 136 της 9ης Ιουλίου 2022), σε ανάμνηση της γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης από τους Νεότουρκους, που ξεκίνησε το «Μαύρο Πάσχα» της 6ης Απριλίου 1914 και ολοκληρώθηκε το 1923 με την εξαφάνιση των ελληνικών πληθυσμών της Ανατολής.

Η 6η Απριλίου καθιερώθηκε ως Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας του Θρακικού Ελληνισμού τον Ιούνιο του 2006 με απόφαση του 7ου Παγκοσμίου Συνεδρίου Θρακών που έγινε στο Διδυμότειχο. Δεκαέξι χρόνια αργότερα, τον Ιούλιο του 2022, η απόφαση αυτή επισημοποιήθηκε και από τη Βουλή.

Στις 6 Απριλίου 1914, το «Μαύρο» Πάσχα για τους Θρακιώτες, οι Νεότουρκοι

εκδίωξαν τους Έλληνες πολλών χωριών της επαρχίας Αρκαδιούπολης, Βιζύης και άλλων περιοχών της Θράκης. Η γενοκτονική συμπεριφορά των Νεοτούρκων ήταν αποτέλεσμα ενός οργανωμένου και μεθοδικά μελετημένου σχεδίου, όπως προκύπτει από τα τουρκικά αρχεία: Με βίαια μέσα, με εμπορικό αποκλεισμό, με βαριά φορολογία, λεηλασίες περιουσιών, τρομοκρατικές και δολοφονικές επιθέσεις, υποχρεωτικής στράτευσης, ατιμώσεις, ομαδικές σφαγές, εκτοπισμούς καταναγκαστική εργασία (τάγματα εργασίας) εξανάγκασαν τους Θρακιώτες να εγκαταλείψουν την Αν. Θράκη.

Από τον Απρίλιο του 1915 150.000 Θρακιώτες από τη Μακρά Γέφυρα, τη Μάδυτο, την Καλλίπολη, τις Σαράντα Εκκλησιές, τη Ραιδεστό, το Σκοπό και άλλες περιοχές της Ανατολικής Θράκης εκτοπίστηκαν από τους Νεότουρκους στη Μικρά Ασία και ελάχιστοι από αυτούς επέζησαν από τις πορείες στα τάγματα εργασίας, όπως και χιλιάδες άλλοι Μικρασιάτες και Πόντιοι αδελφοί μας.

Ο συνολικός πληθυσμός των εξόριστων Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης που εκτοπίστηκαν μέχρι και το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου έφτασε τελικά τις 220.000 ψυχές, σύμφωνα με στοιχεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Τις απαρχές των διωγμών του Θρακικού Ελληνισμού τις βρίσκουμε στο χώρο της Βορ. Θράκης (Ανατ. Ρωμυλίας) το 1906. Τότε που οι Βούλγαροι με την εθνικιστική τους μανία οργάνωσαν τις σφαγές και τις διώξεις στην Αγχίαλο και σε άλλες πόλεις σε βάρος του ελληνικού στοιχείου που εξανάγκασαν πολλούς Έλληνες να καταφύγουν στην τουρκοκρατούμενη Ανατολική και Δυτική Θράκη και οι περισσότεροι στην ελεύθερη Ελλάδα.

Τότε το Οικουμενικό Πατριαρχείο είχε κλείσει τα σχολεία και τις εκκλησίες, κήρυξε γενικό πένθος και την Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία εν διωγμώ, υψώνοντας παράλληλα φωνή έντονης διαμαρτυρίας προς την υψηλή Πύλη και τις πρεσβευτικές αρχές των Μεγάλων Δυνάμεων.

The Genocide of the Greeks

A Case Study of the Region of Thrace

Η Ανατολική Θράκη γνώρισε την απελευθέρωση από τον Ελληνικό Στρατό τον Αύγουστο του 1920 και παρέμεινε ελεύθερη μέχρι τον Οκτώβριο του 1922, οπότε αποχώρησαν οι Έλληνες στρατιώτες και μαζί με αυτούς και πολλοί Θρακιώτες για να αποφύγουν τα αντίποινα των Τούρκων. Ο ξεριζωμός των Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης ολοκληρώθηκε το 1923 με την Ανταλλαγή των πληθυσμών.

Με πληροφορίες από: sansimera.gr